

Jaarverslag 2018 Stichting Somoi Makassar

VOORWOORD

Met genoegen presenteren wij het jaarverslag 2018. We hebben als Stichting een jaar achter ons dat zich kenmerkt door een ruime bezetting en veel activiteiten ter plaatse. Een en ander gaat natuurlijk hand in hand. Naast de maand die ik daar volop vulde met behandelen, begeleiden en beleid uitvoeren, zowel in Makassar als in Toraja, was Lucas er 5 maanden als vrijwilliger. In 2017 liep hij succesvol stage voor zijn opleiding tot oefentherapeut. In 2018 kwam hij terug als vrijwilliger voor onze Stichting. In de maand die ik er was hebben we volop samen kunnen werken en elkaar kunnen versterken in het opzetten plannen en de uitvoering ervan. Daarnaast was het heel leerzaam om samen huisbezoeken af te leggen, problemen te bespreken rondom behandelingen. Ook zijn we begonnen met een uitgebreide data-base van de kinderen die we daar zien.

Een mooi succes is dat we in principe een vaste standplaats hebben verworven in een ziekenhuis net buiten Rantepao (Toraja) waar ook al fysiotherapie is. We zijn daar meer dan welkom geheten, ook door de kinderartsen. Het zet de deur open voor behandeling en revalidatie van kinderen in Toraja. Daar is wel aandacht voor de kinderen maar is de hulp voor hen nog ontoereikend maar ook slecht toegankelijk. Tot nu toe moeten zij helemaal naar Makassar reizen voor therapie, hulpmiddelen en revalidatie. 8 uur in een nachtbus. Dat kan, nee dat moet beter en wordt dan ook goedkoper en daardoor beter toegankelijk voor de overwegend arme gezinnen. Zakelijk moeten we de samenwerking met dit ziekenhuis in 2019 nog verder uitwerken, waarna we dan echt aan de slag kunnen daar.

We blijven zeggen dat uw hulp de absolute voorwaarde is om dit werk te kunnen doen, en zijn daar jaarlijks heel dankbaar voor.

Een ander aandachtspunt is goede informatie aan u als donateur/sponsor van onze Stichting. Daar werken we heel hard aan in de vorm van betere communicatie via de website en social media. U gaat in 2019 dus meer van ons horen en zien!

Harry van Nie,

Voorzitter Stichting Somoi Makassar

DE STICHTING

Aan het einde van 2018 was het bestuur als volgt samengesteld:

- Harry van Nie: voorzitter
- Anette Martens: vice voorzitter
- Peter Meijer: secretaris
- Jos Valkenburg: penningmeester
- Petra Schothorst: algemeen bestuurslid (portefeuille beleid)

Verder kent de stichting nog een aantal vrijwilligers die zich verdienstelijk maken zoals:

- Lucas Kasanrokyat: Projectmedewerker
- Marc Meijer. Projectmedewerker communicatie/ website.

Daarnaast heeft het bestuur naarstig behoefte aan een vrijwilliger die PR activiteiten en met name het bijhouden van de content op de facebookpagina voor hem of haar rekening wil nemen. Op diverse fora zijn oproepen geplaatst voor deze functie maar helaas nog zonder resultaat. In 2019 gaan we door met onze zoektocht.

Het bestuur van de stichting is 8 keer bijeengekomen voor een vergadering en eenmaal hebben we een beleidsdag georganiseerd.

Tijdens deze vergaderingen zijn de volgende onderwerpen aan de orde geweest;

- * werving en uitzending van vrijwilligers/stagiaires naar Sulawesi
- * het voorbereiden van het opstellen van een vrijwilligersbeleid en vrijwilligerscontract.
- * het onderzoeken van de mogelijkheden om samen te werken met Ibu Evi om een vaste standplaats te realiseren in Makassar
- * het onderzoeken van de mogelijkheid om in Makassar en Rantepao/ Toraja een behandelruimte annex werkplaats te realiseren en daarvoor sponsors aan te trekken.
- * onderzoeken van de mogelijkheden om samen te werken met andere fondsen zoals o.a. het Lilianefonds.

Er is voorts een jaarverslag over 2017 en een jaarplan voor 2018 vastgesteld. De jaarrekening 2017 als ook die van 2018 is vastgesteld. Vervolgens worden deze stukken conform de Anbi-voorwaarden op de website geplaatst.

In december is er tot slot een opzet gemaakt voor het opstellen van een jaarkalender met jaarlijks terugkerende activiteiten.

DE RESULTATEN OP SULAWESI EN IN MAKASSAR

In dit jaar zijn twee personen namens de stichting afgereisd naar Sulawesi. Dat zijn vrijwilliger, Lucas Kasanrokyat en onze voorzitter Harry van Nie. Het was Lucas zijn tweede reis voor Somoi Makassar want vorig jaar verbleef hij daar als stagiair.

Lucas is in juli voor een periode van 5 maanden vertrokken naar Sulawesi. De stageperiode in 2017 was hem prima bevallen. Enerzijds had hij een beetje “Heimwee” naar Sulawesi en anderzijds vond hij het een hele uitdaging om verder te werken aan de verbetering van de leefomstandigheden van de kinderen daar. Voor zijn vertrek zijn er nog een aantal evenementen georganiseerd om zijn verblijf daar financieel – hij ontvangt een bescheiden dagvergoeding van de stichting- makkelijker te maken. Lucas is een begenadigd fotograaf en heeft foto's te koop aangeboden. Daarnaast heeft zijn moeder een Indisch buffet gekookt en georganiseerd en waarop familie en vrienden als sponsoren konden inschrijven. Dat werd wel door ongeveer 70 deelnemers gedaan. Een fantastisch resultaat! Harry en Anette vormden voor hem de achterwacht waarop hij een beroep kon doen als hij een advies wilde hebben. Daarnaast is Harry hem eind augustus achterna gereisd en is tot eind september in Sulawesi gebleven. Lucas heeft samen met Harry in krap 4 weken een heel druk programma doorlopen en veel van onze vaste, maar ook nieuwe kinderen gezien en behandeld. Harry heeft de thuisblijvers dagelijks op de hoogte gehouden van de voortgang in zijn activiteiten en zijn gevoelens daarbij met hen gedeeld. Dat waren vaak heftige momenten. In de gecursiveerde kaders hieronder wordt hier kort op terug gekomen.

Zoals al eerder opgemerkt heeft Harry 4 weken op Sulawesi verbleven. Het was een pittige tijd. Allereerst was daar de ontmoeting met Ibu Rumissing. Zij was de jaren daarvoor de steun en toeverlaat van Harry en wist de juiste zorgvragers onder zijn aandacht te brengen. Helaas is zij nu levensbedreigend ziek en moet hij haar hulp nu missen. Afscheid nemen van haar was erg moeilijk. Samen met Lucas heeft hij in Makassar en in Toraja zo'n 60 kinderen bezocht. Soms in erbarmelijke omstandigheden. Maar elke keer gingen zij het “avontuur” aan om te proberen verlichting aan te brengen in de aangetroffen situatie. En dat lukte zeer vaak. Soms ook niet. Soms ook verschilden zij van mening met de medici aldaar. Bijvoorbeeld bij Syamsul. Een jongen met een heupluxatie die nauwelijks te repareren/genezen leek. Overleg met vakbroeders en medici in Nederland waren daar voor nodig.

Zo lang als de stichting al op Sulawesi opereert is onze aanwezigheid altijd van tijdelijke aard geweest. Het is dan ook een grote wens van de stichting om in zowel in Makassar als in Toraja een vaste uitvalsbasis te creëren. De eerste verkennende besprekingen waren daarvoor vorig jaar al gestart. Onze contactpersoon daarvoor ter plaatse is een chinese zakenvrouw die de wens te kennen heeft gegeven om met ons nauw samen te willen werken en de Stichting Somoi Makassar straks onderdak wil bieden in een te bouwen weeshuis bij Makassar. Maar het overleg met het hoofd van het weeshuis en een andere sponsor liep schipbreuk omdat men slechts kinderen van Christelijke signatuur wilden opvangen, terwijl wij als Somoi Makassar hulp willen bieden aan alle kinderen, dus ook Moslim kinderen. Dit heeft er in geresulteerd dat deze vrouw haar handen van dit project heeft afgetrokken. Zij is nu op zoek gegaan naar een alternatieve ruimte voor Somoi daarbij gesteund door de

grootmoeder en haar broer. Die hebben de intentie om als sponsor/geldschieter op te treden. Tot nu toe nog zonder resultaat.

Wel heeft Harry samen met Lucas het Elim Ziekenhuis bezocht om te horen of eerdere toezeggingen uit het verleden nu gerealiseerd zouden kunnen worden om aldaar een eigen oefenruimte en een werkplaats te realiseren. Aanvankelijk leek het erop dat de missie zou slagen, maar ons plan bleek helaas nu nog niet uitvoerbaar vanwege accreditatie eisen die aan het ziekenhuis gesteld worden. De ruimte moet nu eerst voor andere doeleinden ingericht worden. Een grote teleurstelling. Vervolgens zijn Harry en Lucas het gesprek aangegaan met het Lakipadada ziekenhuis aldaar. Daar is nu in principe een ruimte beschikbaar op de fysio-afdeling en kunnen we ook gebruik maken van de inzet van de daar aanwezige fysiotherapeuten. Somoï Makassar zou op haar beurt deze therapeuten verder kunnen opleiden. Het formeel afregelen van deze toezegging is tijdens het verblijf van Lucas helaas nog niet gelukt. Harry gaat dit nu tijdens zijn verblijf in de zomer van 2019, rondmaken.

Tijdens zijn verblijf heeft Harry veelvuldig contact gehad met Stephanie. Zij verzorgde zijn lessen Bahasa maar trad ook veelvuldig op als zijn tolk. Ook had hij contact met Wydia die we reeds kenden van de Lepra. Beiden dames geven aan dat samenwerking met de plaatselijke organisaties maar ook een eigen “herkenbare office” een voorwaarde is om duurzaam iets te kunnen betekenen voor de kinderen in Sulawesi.

Ook dit jaar heeft Ibu Hamrah, via Lucas, getracht onze aandacht te vragen voor de behandeling kinderen met waterhoofdjes in het RS Hikmah ziekenhuis in Makassar. Via Ibu Evy is duidelijk gemaakt dat deze hulpvraag buiten de competenties van de stichting vallen en dat we dus dit verzoek moeten afwijzen.

De vijf maanden die Lucas verbleef in Sulawesi zijn achteraf gezien zwaarder geweest dan zijn verblijf vorig jaar. Enerzijds was Lucas heel erg gemotiveerd om met “onze kinderen” aan de slag te gaan anderzijds liep hij ook aan tegen de “onmacht” iets aan de aangetroffen situatie te doen. Zo zijn tijdens zijn verblijf 3 van zijn patiëntjes overleden. Dat hakt er natuurlijk enorm in. Daarnaast werd hij geconfronteerd met de gevolgen van de aardbeving en tsunami die er toen plaatsvond. Hulpverleners uit zijn regio werden elders ingezet. Tot slot kreeg hij ook te maken met nare berichten in de privésfeer. Het is dan ook frustrerend dat je vanwege de grote afstand geen zorg en troost kan bieden aan je verwanten. Het verblijf van Lucas heeft wel een Fact-sheet opgeleverd met aanbevelingen voor het bestuur. Zo pleit hij voor samenwerking met plaatselijke activiteiten als bijvoorbeeld een ziekenhuis en in het verlengde daarvan een interdisciplinaire aanpak zodat ingrepen gezamenlijk kunnen worden overwogen. Ook vraagt hij aandacht voor preventieactiviteiten als voorlichting m.b.t. hygiëne.

FONDSENWERVING

Dit jaar hebben we niet deelgenomen aan de Singelloop in Utrecht omdat Harry toen verbleef in Sulawesi en andere bestuursleden ook niet beschikbaar waren die datum. Daarentegen hebben we wel geprobeerd pecunia te werven door middel van andere activiteiten. Harry en Peter hebben in mei een bezoek gebracht en een presentatie gegeven over het werk van Somoi Makassar bij de Rotary club Utrecht Noord. Een geslaagde avond waarbij wij waardevolle en (financiële) tips kregen m.b.t. fondsenwerving! Daarnaast werd Harry uitgenodigd voor een feestelijke bijeenkomst voor het 25 jarig huwelijk van Corinne en Edwin. Hij mocht hij tijdens dit feest een presentatie geven. Het bruidspaar vroeg de aanwezigen af te zien van het schenken van een cadeau maar bijdrage te leveren voor het werk van onze stichting. Dit leverde €885,00 op. Een fantastisch resultaat en waarvoor we zeer dankbaar zijn.

COMMUNICATIE

Op 23 januari 2018 is een dankmail verstuurd met daarbij gevoegd een fotocollage van Harry's bezoek het afgelopen jaar aan Sulawesi en waarin vrienden en donateurs van de stichting bedankt worden voor hun (financiële) steun aan de Stichting. De stichting beschikt over een website (WordPress formaat), een website (www.somoiimakassar.nl), een LinkedIn- account en een Facebook-account.

FINANCIEEL

In het verslagjaar 2018 waren de inkomsten uit hoofde van donaties € 2.229,00 en Hiertegenover stonden projectkosten ter hoogte van € 4.465,00 zoals beschreven in het verslag van het bezoek van Harry van Nie aan Sulawesi. Deze kosten waren dit jaar aanzienlijk hoger omdat Lucas voor lange tijd in Sulawesi is geweest voor de stichting.

Na aftrek van de bestuurskosten kosten is er een negatief saldo van € 2.689,= welk bedrag is onttrokken aan het eigen vermogen van de stichting, Het vermogen van de stichting bedroeg op 31 december 2018 € 28.874,=. Wij hebben de overige bestuurskosten laag kunnen houden, omdat bestuurders en andere vrijwilligers belangeloos meewerken aan het bereiken van de doelen van de stichting. Dankbaar zijn wij met de acties van sympathisanten om geld voor onze stichting in te zamelen naast een aantal vaste donateurs die ons al vele jaren trouw zijn. Geweldig al die bijdragen van anderen ten behoeve van de kinderen op Sulawesi.